

தமிழ் இலக்கியங்களில் சில புதிய பார்வைகள்

முனைவர்
இரா. செல்வக்கணபதி

வள்ளலாரில் மனித நேயம்

Contact Details

www.saivamonline.com

www.facebook.com/saivamonline

[@saivamonline](https://www.instagram.com/saivamonline)

Saivam Online

sspathipagam@gmail.com

+91 94440 21113

 Pay +91 94440 21113

 9444021113@UPI

16. வள்ளலாரில் மனித நேயம்

அறிவின் அடையாளம்

இந்தியத் தொல் சமயங்கள் பலவும், மனித நேயத்திற்குச் சிறப்பான இடம் தந்தே வளர்ந்தன. தமிழ் நாட்டில் அறநூல் பாடிய ஆசிரியர்கள் பலரும் மனித நேயத்தில் தலைநின்றனர். அற நூல் ஆசிரியர்களுக்கு நிகராகவும், சிறிது மேலாகவும் சமய நூல் ஆசிரியர்களும் மனித நேயத்திற்கு முதலிடம் தந்தனர். மனித நேயத்தின் உச்சியில் பழுத்த கனியாகச் சிறுயிர்களுக்கும் அன்பு செய்யும் உயிர் இரக்கம் தோற்றம் கொண்டு வளர்ந்தது.

அற நூல் ஆசிரியர்களுக்கு நிகராகவும், சிறிது மேலாகவும் சமய நூல் ஆசிரியர்களும் மனித நேயத்திற்கு முதலிடம் தந்தனர்.
மனித நேயத்தின் உச்சியில் பழுத்த கனியாகச் சிறுயிர்களுக்கும் அன்பு செய்யும் உயிர் இரக்கம் தோற்றம் கொண்டு வளர்ந்தது.

அறிவினான் ஆகுவது உண்டோ பிறிதின்றோய்
தன்னோய்போல் போற்றாக் கடை

என்று வள்ளுவரும், அறிவின் நிறைந்த பயன் உயிர் இரக்கமே என வற்புறுத்தினார். அறநெறி வாழ்வு வாழ்ந்த வள்ளலார், உயிர்

இரக்கத்திற்கு முதன்மை தந்தார். அன்னாரின் மனித நேயப்பதிவுகளைத் தொகுத்து, இனம்பிரித்து ஆய்வுக்கு உட்படுத்தும் நோக்கில் இவ்வாய்வு நடையிடுகிறது.

புகழ்ச்சி எதற்காக?

வறுமையுற்றவன் பிறர்பால் சென்று ஒரு பொருளை இரப்பது இழிவு என்று சொன்ன சங்க நூற்புலவன் ஒருவன், மானம் விடுத்து இரப்பானுக்கு, இல்லை என்பதை அதனினும் இழிவு என்றான். வறுமையுற்றவன் முகம்பார்த்து இந்தா இதனைப் பெற்றுக்கொள் என்ற ஒன்றை வழங்குவதைப் புறநானூறு உயர்ச்சியாகப் போற்றுகிறது. கொடுப்போரைப் போற்றலும், கொடாரைப் பழித்தலும் குறித்து வரும் சங்கப் பனுவல்களில், கவிஞர்களின் மனித நேயம் இழையோடுகிறது. சங்கப் புறப் பாடல்களில் கொடை மிகுத்துப் பேசப்படுவதன் உள்நோக்கம், மன்னர்களைப் புகழ்தல் என்பது போல் தோன்றினும் அவர்களை வறுமையுற்றார்க்கு மேலும் மேலும் கொடுக்கத் தூண்டும் மனித நேயத்தின் பதிவுகளாகவே கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

**சங்கப் புறப் பாடல்களில் கொடை மிகுத்துப் பேசப்படுவதன்
உள்நோக்கம், மன்னர்களைப் புகழ்தல் என்பது போல்
தோன்றினும் அவர்களை வறுமையுற்றார்க்கு மேலும் மேலும்
கொடுக்கத் தூண்டும், மனித நேயத்தின் பதிவுகளாகவே
கொள்ள வேண்டியுள்ளது.**

வள்ளுவத்தின் மனித நேயம்

திருக்குறளை, மிக உயர்ந்த, முழுமையான, ஒரு மனித நேயச் சிறப்புரைக்கும் முதல் நூல் என்று கூறுதல் பொருத்தமுடையதேயாகும். இல்லற நெறி நிற்பானுக்கும், புகழ் வரும் வாயில்கள் பல இருப்பினும், ஈதல் வழி வருவதையே வள்ளுவர் பெரிதும் சிறப்பிக்கிறார். இரத்தலை இழிவு என்று வள்ளுவர் கருதியபோதிலும், வேறு வழி இல்லாத நிலையில், இரத்தலை அவர் அனுமதிக்கிறார். வறுமையின் கொடுமை கூறும் நல்குரவில், ஏழ்மையின் கொடுமை உரைப்பதன் வாயிலாக, மனித நேயத்தில் வள்ளுவர் தலை நிற்கிறார். ஒப்புரவு அறிதல் வள்ளுவத்தின் நனிநாகரிக மனித நேயப் பதிவாகவே அமைகிறது. வறுமை, படைப்போன் குற்றம் என்பாரை அவர் நகையாடுகிறார். அவ்வாறு அவன் படைத்திருந்தால், அவனும் பிச்சை எடுத்துத்திரியட்டும் எனச் சினந்துரைக்கிறார்.

ஆற்றுவார் ஆற்றல் பசியாற்றல்

அன்புடையார் என்பும் உரியர் பிறர்க்கு

என்றெல்லாம் மனித நேயம் உரைத்தவர், வறுமையாளர் நிலைக்குத் தாம்
இரங்கி,

இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலும்
கொன்றது போலும் நிரப்பு
நெருப்பினுள் துஞ்சலும் ஆகும் நிரப்பினுள்
யாதொன்றும் கண்பா டரிது

என்றும் உரைக்கிறார். வறுமையாளர் மேல் கொண்ட கழிவிரக்கத்தால்,
அன்னார் மனம் நோகாது, மனித நேயம் காத்து மரபு மீறி முரண்பாடாக,

இன்பம் ஒருவற்கு இரத்தல்
இரத்தலும் ஈதலே போலும்

என்ற தொடர்களைப் பதிவு செய்கிறார். அவரது அளவற்ற மனித நேயம்,

கரப்பவர்க்கு யாங்கொளிக்கும் கொல்லோ இரப்பவர்
சொல்லாடப் போலும் உயிர்

என்ற குறள் வழி வெளிப்படுகிறது. பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள்
பலவும் மனித நேயத்தில் தலைநின்றே பாடப்பெற்றமை அவற்றை
ஊன்றிக் கற்பாருக்குப் புலப்படவே செய்யும்.

இழிவு என்று வள்ளுவர் சுருதியபோதிலும், வேறு வழி இல்லாத
நிலையில், இரத்தலை அவர் அனுமதிக்கிறார். வறுமையின்
கொடுமை கூறும் நல்குரவில், ஏழ்மையின் கொடுமை
உரைப்பதன் வாயிலாக, மனித நேயத்தில் வள்ளுவர் தலை
நிற்கிறார்.

சமணமும், பௌத்தமும்

தமிழ்நாட்டில் சமணம் மற்றும் பௌத்த சமயங்கள் பெற்ற
விரைந்த பெருவளர்ச்சிக்கு அவற்றின் மனித நேயக் கோட்பாடுகளே
காரணங்களாயின.

பசித்தோர்க்குச் சோறு
நோயுற்றோர்க்கு மருந்து

**அறிவற்றோருக்குக் கல்வி
திக்கற்றவர்களுக்கு ஆதரவு**

என்பனவற்றை அன்னார் முன்னிறுத்தினர். கடவுளிலும் மேலாக மனிதத்தை அன்னார் மையப்படுத்தினர். உயிர்க் கொலைக்கு எதிரான கருத்தை அவர்களே முதன் முதல் துணிந்து உரைத்தனர். கருணை அல்லது தயாவை மூல அறமாக அன்னார் போற்றினர். சிலம்பிலும், மணிமேகலையிலும் ஏராளமான மனித நேயப்பதிவுகள் இடம் பெற்றன. இளங்கோவடிகளின் காவுந்தி, சாத்தனாரின் மணிமேகலை முதலிய பாத்திரங்கள் மனித நேயத்தை வெளிப்படுத்துவனவாகவே அமைந்தன.

திருமூலரின் மனித நேயம்

வைதிக சமயங்களின் வரலாற்றில், சைவ நெறி சார்ந்து எழுந்த திருமந்திரத்தில் மனித நேயம் குறித்த பதிவுகள் பலவும் காணப்படுகின்றன.

**ஆர்க்கும் இடுமின் அவர்இவர் என்னன்மின்
பார்த்திருந்து உண்மின் பழம்பொருள் போற்றன்மின்**

என வரும் தொடர்கள் கருத்தக்கன. இன்னார் இனியர் என்று பாராது, பசித்தோர்க்குச் சோறிட வற்புறுத்தும் அருள்நெஞ்சம் திருமூலருக்கு இருந்தமை புலனாகிறது.

யாவர்க்குமாம் உண்ணும்போது ஒரு கைப்பிடி

என்ற தொடர் அளவற்ற மனித நேயத்தில் பிறந்துள்ளது. அன்பும் சிவமும் வேறல்ல என்ற பதிவில்

**அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவது யாரும் அறிகிலார்**

எனப்பேசி மனித நேயத்தின் ஆணிவேராகிய அன்பைச் சிவமாகவே போற்றத் துணிகிறார். பசிவயிற்றோடு அலைவாரை அவர் நடமாடும் கோயில் நம்பர் என்கிறார். அன்னாருக்கு இடுவது சிவத்திற்கே இடுவது எனப் புதுநெறி படைக்கிறார்.

பெரியபுராணப் பதிவுகள்

தேவார மூவர் வாழ்வு அன்பும், அருளும் கலந்த வாழ்வு. திருவீழிமிழலையில் பஞ்சகாலத்தில் பசித்தோர்க்குச்

சொல்லால் சாற்றிச் சோறிட்டார்
துயர்கூர் வறுமை தொலைத்திட்டார்

என நாயன்மார் வாழ்வில் மனிதநேயக்கூறுகள் நிழலாடின. அப்பூதி அடிகளும், இளையான்குடி மாறநாயனாரும் மனித நேயத்தில் தலை நின்றனர்.

வள்ளலாரின் வருகை

தொடக்க காலங்களில், இறைமை குறித்துப் பாடி வந்த வள்ளலார், பிற்காலத்தில் தன்னைச் சூழ வாழ்ந்திருந்த மனிதர்களை ஈடேற்றி, உய்விக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். இறைமை நெறி பேசி, மக்களை அடுத்த ஓர் உலக இன்பத்திற்கு ஆயத்தப் படுத்துவதற்கு மேலாக அவர்களுக்கு மறுமை இன்பத்தை, இந்த உலகத்திலேயே வழங்கும் வழி உண்டா என்று ஆராயலானார். இறைவன் தன்னை, இந்த உலகத்திற்கு அனுப்பிய உரிய நோக்கம் யாதாக இருக்கும் என்று சிந்திக்கலானார். இயல்பிலேயே, தெய்வ நாட்டமும் ஈரநெஞ்சமும் கொண்டிருந்த வள்ளலாருக்கு, மனித ஈடேற்றம் குறித்த சிந்தனை மிகுந்தது. வள்ளலாரின் பிற்காலப்பகுதியில் அவர் எண்ணம். எழுத்து, செயல் யாவும் மனித நேயம் பற்றியதாகவே அமைந்தன. அவரது கவிதைகளிலும், உரைநடைகளிலும் அவர் கொண்டிருந்த மனித நேயம் குறித்த, பல பதிவுகளைக் காண முடிகிறது. அவற்றுள் சிலவற்றைத் தேடித் தொகுத்து, வள்ளலாரின் மனித நேயத்தை ஆய்வுக்கு உட்படுத்தலாம்.

இறைமை நெறி பேசி, மக்களை அடுத்த ஓர் உலக இன்பத்திற்கு
ஆயத்தப் படுத்துவதற்கு மேலாக அவர்களுக்கு மறுமை
இன்பத்தை, இந்த உலகத்திலேயே வழங்கும் வழி உண்டா என்று
ஆராயலானார்.

வள்ளலார் அவதார நோக்கம்

வள்ளலார் காலத்தில், அவரைச் சூழ்ந்து வாழ்ந்திருந்த சமூகம் வறுமையும் அறியாமையும் மிக்கதாய், மூடப்பழக்க வழக்கங்களில் தோய்ந்து கிடந்தது. இவர்களை முதலில் ஈடேற்றவேண்டும் என்பதற்காகவே இறைவன் தம்மை இவ்வுலகுக்கு அனுப்பி வைத்துள்ளான் என அவர் திடமாக நம்பினார்.

அகத்தே கறுத்துப் புறத்தே வெளுத்
திருந்த உலகர் அனைவரையும்
சகத்தே திருத்திச் சன்மார்க்க
சங்கத்து அடைவித் திடஅவரும்
இகத்தே பரத்தைப் பெற்று மகிழ்ந்
திடுதற்கு என்றே எனை இந்த
யுகத்தே இறைவன் வருவிக்க
உற்றேன் அருளைப் பெற்றேனே

என அவர் பாடுகிறார். மனிதர்களில் பலர், உள்ஒன்று வைத்துப் புறம் ஒன்று பேசுபவர்களாக உள்ளதை நீள நினைத்த வள்ளலார், அன்னாரைச் சினந்து ஒதுக்காது, அன்னாரது இந்த நிலைமைக்கான மூல காரணத்தைத் தேர்ந்து கண்டு, அன்னாரையும் தூய நெஞ்சினராக மாற்றி வாழ்விக்கும் வழிமுறைகளை ஆராய்ந்தார்.

மனிதர்களில் பலர், உள்ஒன்று வைத்துப் புறம் ஒன்று
பேசுபவர்களாக உள்ளதை நீள நினைத்த வள்ளலார்,
அன்னாரைச் சினந்து ஒதுக்காது, அன்னாரது இந்த
நிலைமைக்கான மூல காரணத்தைத் தேர்ந்து கண்டு,
அன்னாரையும் தூய நெஞ்சினராக மாற்றி வாழ்விக்கும்
வழிமுறைகளை ஆராய்ந்தார்.

சமரச சுத்த சன்மார்க்கம்

சாதி வெறி கொண்டு அலையும் ஒரு கூட்டம்; மதத்தின் பேரால் மனித குலத்தைப் பிரித்தாளும் வேறு ஒரு குழு; சமயங்களின் பேரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட பிரித்தாளும் சூழ்ச்சி என்பனவெல்லாம், சமகாலத்தில் வள்ளலாரைப் பெரிதும் பாதித்தன. வாழ வேண்டிய மனித குலம் சாதிக்க வேண்டிய மானிடம், அற்ப காரணங்களுக்காகப் பிரிந்து நின்று போராடுதலை அவர் மனம் துயரத்துடனும், பரிவுடனும் கணித்துத் தீர்வு காண முயன்றது. அன்னாரைத் தூற்றுவதும் சாபமிடுவதும், புறக்கணித்து ஒதுக்குவதும் மனித நேய மாண்புடையவராகிய வள்ளலாருக்குச் சரி என்று தோன்றவில்லை. அவர்களின் பேதங்கள் அகற்றி, அவர்களை எல்லாம் ஒருவர்பால் ஒருவர் அன்பு பூண்டு, இணங்கி வாழ வழி கண்டு காட்டும் மனித நேயப் பொறுப்பை, வள்ளலார் தன் தோள்மீது சுமந்தார்.

ஆதியும் நடுவும் அந்தமும் இல்லா
அருட்பெருஞ் சோதி என் உளத்தே
நீதியுள் கலந்து நிறைந்தது நானும்
நித்தியன் ஆயினேன் உலகீர்
சாதியும் மதமும் சமயமும் தவிர்த்தே
சத்திய சுத்தசன் மார்க்க
வீதியில் உமைத்தான் நிறுவுதல் உண்மை
விளம்பினேன் வம்மினோ விரைந்தே

மனித குலத்தைக் கூவி அழைத்து, சமரச சுத்த சன்மார்க்க நெறிகாட்டி
வாழ்வித்தவர் வள்ளலார்.

மனித நேயப்பதிவுகள்

மனித குல பேதங்கள் குறித்த, பல அரிய பதிவுகளை
வள்ளலாரின் கவிதைகளில் நீளக் காணமுடிகிறது.

வாடல்செய் மனத்தால் கலங்கினேன்
ஐயகோ சிறிதும் இங்கு ஆற்றேன்
வித்தெலாம் உடைய உடையர்தம் கலகப்
பிதெற்றெலாம் என்று ஒழிந்திடுமோ?
ஒன்று எனக் காணும் உணர்ச்சி என்றுறுமோ?
..... உண்ணவும் வறியார்

உறுபசி உழந்து வெந்துயரால்
வள்ளலே நெஞ்சம் வருந்தவும் படுமோ?
மற்றிதை நினைத்திடும் தோறும்
எள்ளலேன் உள்ளம் எரிகின்றது உடம்பும்
எரிகின்றது என்செய்வேன்
பசியினால் பணியினால் மெய்யுளம்
வெதும்பிய வெதும்பைப்
பார்த்த போதெல்லாம் பயந்து எனது
உள்ளம் பதைத்தது

இவ்வுலகில் பசினில் எந்தாய் என்னுளம்
நடுங்குவது இயல்பே

இருநிலத்தில் பசித்தவருக்குப் பசிக்க வல்லார்
இவர்பெரியர் இவர் சிறியர் என்னல் வழக்கலவே

எனப் பல்வேறு பகுதிகளில் வள்ளலார் பதிவு செய்துள்ள ஈர வரிகளில்,

அவர் கொண்டிருந்த மனித நேயம் இழையோடுவதைக் காணமுடிகிறது. உயிர் இரக்கமும், அதுபற்றி வந்த மனித நேயமும் வள்ளலாரை ஒரு பெரிய அருட் தலைவராக நம்முன் நிறுத்துகின்றன.

பிள்ளைப் பெருவிண்ணப்பம்

வள்ளலாரின் பிள்ளைப் பெருவிண்ணப்பம், மிகச்சிறந்த மனித நேயத் தடமாக அமைந்துள்ளது. கடை எழு வள்ளல்களில் ஒருவனாகிய பாரி, ஒரு முல்லைக் கொடியின் வாட்டம் நீக்கத் தன் பொன் தேரை வழங்கினான். சிபி என்பான், ஒரு புறாவின் உயிருக்காகத் தன் தசையை அறுத்துத் தராசில் வைத்தான். பேகன், மயில் குளிர் நீக்கப் போர்வை தந்தான். மனு வேந்தன், ஒரு பசுவின் துடிப்பில் தன் மகனையே தேர்க்காலில் இட்டுக் கொல்ல முனைந்தான். மேற்குறித்த ஈரமரபில் வந்த வள்ளலார், பாரி போல நின்று, “வாடிய பயிரைக் கண்டபோதெல்லாம் வாடினேன்” என்று பாடுகிறார். இது ஓர் அளப்பரிய கருணை நிலை. பயிர் வாட்டம் ஒரு மனிதருக்கு மனவாட்டத்தைத் தரும் என்றால் அங்கே, அவர் உள்ளத்தே, எத்துணைப் பரிவு இருந்திருக்க வேண்டும். நீர் பெறாது பயிர் வாடும் வாட்டத்திற்காக ஒரு வாட்டம்; இது விளைந்திலதேல், வைக்கோல் இன்றி உயிர் இனம் வாடுமே என்பது ஒரு வாட்டம்; விளைவு இன்றேல் மனித குலம் வாடுமே என்பது ஒரு வாட்டம் என, இதனை நீளநினைக்க முடிகிறது.

பயிர் வாட்டம் ஒரு மனிதருக்கு மனவாட்டத்தைத் தரும்
என்றால் அங்கே, அவர் உள்ளத்தே, எத்துணைப் பரிவு
இருந்திருக்க வேண்டும். நீர் பெறாது பயிர் வாடும்
வாட்டத்திற்காக ஒரு வாட்டம்; இது விளைந்திலதேல்,
வைக்கோல் இன்றி உயிர் இனம் வாடுமே என்பது ஒரு வாட்டம்;
விளைவு இன்றேல் மனித குலம் வாடுமே என்பது ஒரு வாட்டம்
என, இதனை நீளநினைக்க முடிகிறது.

உளம் பதைத்தல்

பசித்தோருக்கெல்லாம் சோறிட்ட ஒரு மன்னனைப் பசிப்பிணி மருத்துவன் என்கிறது சங்க இலக்கியம். பாரதப் போரில் பேதம் பாராது இரு பக்கத்துப் படைவீரர்களுக்கும், மனித நேயத்தோடு சோறிட்டான் பெருஞ்சோற்று உதியன் சேரலாதன். பொருளைச் சேமித்து வைக்கும் இடம், பசித்தோர் பசி நீக்குதலே என்றார் வள்ளுவர். பசி வந்திடப் பத்தும்

பறந்துபோம் என்றது ஒரு பழ மொழி. பசித்தவனுக்காக வருந்துவது உலக வழக்கு. வள்ளலார் ஒருபடி மேலே செல்கிறார்.

பசியினால் இளைத்தே

வீடு தோறிரந்தும் பசியறாது அயர்ந்த

வெற்றரைக் கண்டுஉளம் பதைத்தேன்.

பசித்திருக்கிறான் என்பதில் இரக்கம்; மானம்விட்டுச் செல்வன் வீட்டுப் படி ஏறி இவன் இரக்கிறானே என்பதில் ஓர் இரக்கம்; அதற்கும் மேலாக, செல்வன் இல்லை என்று சொல்ல, நம்பிக்கை தளர்ந்து வேறு செயல் அறியாது முகம் சாம்பிப்படி இறங்குகிறானே அவனைக் கண்டு ஓர் இரக்கம். கடவுளை உருகி உருகிப்பாடிய அவர் கவிதை மனம், கடவுளைப் பின்னுக்குத் தள்ளுகிறது. மனிதனை முன்கொணர்கிறது. முதலில் பசி தீர்க்க வழி காண்போம் என்று, வள்ளலாரின் கருணை நெஞ்சம் அணையாத அடுப்பேற்றி வடலூரில் சத்திய தருமச் சாலை காண்கிறது. சன்மார்க்க நெறியாளர்கள், வள்ளலார் திருவுளக் குறிப்பறிந்தே, இன்றும், அன்னம் பாலித்தலைத் தலையாய அறமாகக் கொண்டு போற்றி வருகின்றனர்.

நெஞ்சம் துடித்தல்

பஞ்சமும் நோயும் நின் சீர் அடியார்க்கோ? என்று பாரத தேவியை நோக்கி வினா எழுப்பினார் அமரகவி பாரதி. மனித நேயத்தின் அடுத்த பகுதி நோய் தீர்த்தல். நோய் இருவகை. ஒன்று உடல் பற்றியது; மற்றது உளம் பற்றியது. வள்ளலாரின் மனித நேயத்தில் பிள்ளைப் பெருவிண்ணப்பம் தொடர்கிறது.

நீடிய பிணியால் வருந்துகின்றோர் என்

நேர்உறக் கண்டுளம் துடித்தேன்

சிவனையே வைத்தியநாதன் என்றும் வைத்தீஸ்வரன் என்றும் மருத்துவன் என்றும் சைவ அருளாளர் குறித்தனர். ஒரு பெண்ணுக்குற்ற முயலகன் நோய் தீர்த்தார் ஞானசம்பந்தர். மக்கள் உற்ற சுர நோயை, அவரே பதிகம் பாடிச் சிவனருளால் நீக்கியருளினார். வள்ளலார் திருநெஞ்சம், பிறர் நோய்கண்டு வாடி வருந்துவதைப் பாடல்வரி எடுத்துக் காட்டுகின்றது. வாடினேன், பதைத்தேன், துடித்தேன் என அடுத்தடுத்து வரும் சொல்லாட்சிகளில், அவர் உள்ளத்தின் துடிப்பை நம்மால் அறிய முடிகிறது. அது நீக்க, அவரே பல மருந்துகளையும், மருத்துவ

முறைளையும் கண்டு தெளித்தார். மன நோய்க்கு அவர் கவிதைகளில் ஏராள மருந்துகள் உள்ளன.

உடல் மெலிதல்

நிறைவுப் பகுதி அற்புதமானது. மனிதரில்பலர் மானம் போற்றி வாழ்பவர். அன்னார் இல்லாமை சொல்லவும் மாட்டார். ஏழைகளாய் இருப்பதிலும் கொடுமை அன்னார் மானிகளாய் வாழ்வது. அன்னார்க்கு இன்னது தேவை என்பதையும், அன்னார் குறிப்பின்வழி உதவும் நெஞ்சுடையாரும் அறிய முடிவதில்லை. இல்லாமை சொல்லி இழிவு பட்டு, ஒருவர்பால் செல்லாத அத்தகையோருக்காக வள்ளலார், உள்ளம் கசிந்து உருகுகிறார்.

ஈடின் மானிகளாய் ஏழைகளாய் நெஞ்சு

இளைத்தவர் தமைக்கண்டே இளைத்தேன்.

பிறர் துயரையும் தம் துயர்போல் எண்ணிமாழ்கும் வள்ளலார் திருவுள்ளம், தாமும் இளைத்ததாகக் கருதி நைகிறது. வள்ளலாரின் மாபெரும் மனித நேயத்திற்கு இக்கவிதை ஓர் அரிய சான்றாக நிற்கிறது.

இறைவனிடம் விண்ணப்பம்

தனித்திரு அலங்கல் என்ற பகுதியில் இடம் பெற்றுள்ள பாடல் ஒன்றிலும், வள்ளலாரின் மனித நேயம் நிழலாடுகிறது.

உள்ளலேன் உடையார் உண்ணவும் வறியார்

உறுபசி உழந்து வெம் துயரால்

வள்ளலே நெஞ்சம் வருந்தவும் படுமோ

மற்றிதை நினைத்திடும் தோறும்

எள்ளலேன் உள்ளம் எரிகின்றது உடம்பும்

எரிகின்றது என்செய்வேன் அந்தோ

கொள்ளலேன் உணவும் தரிக்கிலேன்; இந்தக்

குறையெலாம் தவிர்த்தருள் எந்தாய்.

பசித்திருப்பாரைப் பார்த்து உள்ளம் நைய, அன்னாரை எள்ளி நகையாடுவார் மத்தியில், அன்னாருக்காக இரங்குவேனே அன்றி, அவரை இகழ்ந்துரையேன் என்பார் எள்ளலேன் என்கிறார். அவர் துயர் வள்ளலாருக்கு உடலையும், உள்ளத்தையும் சுட்டெரிக்கிறது. மாற்று வழி காணமாட்டாத அருள்நெஞ்சம், என்செய்வேன் என்று கையாறு கொள்கிறது. இறைவனிடம் விண்ணப்பம் இடுவதைத்தவிர வேறு வழி காணாது மாழ்குகிறார்.

செல்வர்களைச் சினத்தல்

வள்ளலார் கோபம், செல்வர்கள் மேல் தடம்மாறுகிறது. ஏதுமற்ற என் உள்ளம், பிறர் ஏழைமை கண்டு துடிக்கும் போது, அன்னார் துயர் நீக்கவல்ல, செல்வச் செழிப்பினர் உள்ளங்கள், ஏன் கவலை உறுவதில்லை என்று வினவுகிறார்.

கட்டோடே கனத்தோடே வாழ்கின்றோம் என்பீர்
கண்ணோடே கருத்தோடே கருத்தனைக் கருதீர்
பட்டோடே பணியோடே திரிகின்றீர் தெருவில்
பசியோடே வந்தோரைப் பார்க்கவும் நேரீர்
கொட்டோடே முழக்கோடே கோலம் காண் கின்றீர்
குணத்தோடே குறிப்போடே குறிப்பதனைக் குறியீர்
எட்டோடே இரண்டும் சேர்த்தெண்ணவும் அறியீர்
எத்துணைக் கொள்கின்றீர் பித்துல கீரே.

பகட்டோடு தெருவில் திரிகிற போது செல்வர்களே பசித்தாரையும் நீங்கள் பார்க்கிறீர்கள். கொட்டோடும், முழக்கோடும் செல்லும் சவ ஊர்வலங்களையும் காணுகின்றீர். என்ன கொண்டு போகப்போகின்றீர். நமக்கும் சாவு வரும் என்ற அச்சத்திலாவது, வாழும் காலத்தில் வழங்க வேண்டும் என்ற உள்ளம் ஏன் உங்களுக்கு வரவில்லை? பகட்டோடு அன்னார் தெருவில் சுழல்வதைத் திரிதல் என்ற சொல்லால் குறித்துத் தன் சினத்தை வள்ளலார் வெளிப்படுத்துகின்றார்.

பட்டினி கிடப்பாரைப் பார்க்கவும் நேரீர்
பழங்கஞ்சி ஆயினும் வழங்கவும் நினையீர்
எட்டிபோல் வாழ்கின்றீர் கொட்டிபோல் இளைத்தீர்
எத்துணைக் கொள்கின்றீர் பித்துல கீரே.

ஏழைகள் மேல் கொண்ட பரிவிட வள்ளலார் உள்ளம், செல்வர்களைச் சாடவும் துணிகிறது. யாருக்கும் பயன்படாது கிடக்கின்ற பழங்கஞ்சியை, பிறர்க்கு வழங்குவதற்குக் கூட உள்ளமில்லா வன்னெஞ்சரை அவர் பித்துலகீர் என்று பரிசுசிக்கவும் செய்கிறார்.

அப்பா நான் வேண்டுகிறேன்

எளியாரை வலியார் அடித்தல் கண்டு, வள்ளலார் உளம் நடுங்குகின்றார். அறிவுக் குறைபாட்டால், மயக்கும் மது உண்டு களிப்பாரைக் கண்டு அச்சம் கொள்கிறார்.

அனியர்பால் கொடியர்செய்தவெங் கொடுமை

அறிந்த என் நடுக்கம் ஆர் அறிவார்

என்னும் பதிவில் வள்ளலாரின் மனித குல நேயம் அரும்பக்காணலாம். நிறைவாக, அவர் கனிந்த நெஞ்சம், அருட்பெருஞ்சோதி ஆண்டவரிடம் ஒரு விண்ணப்பம் வைக்கிறது.

எவ்வுயிர்த் திரளும் என் உயிர் எனவே

எண்ணிநல் இன்புறச் செய்யவும்

அவ்வுயிர்களுக்கு வரும் இடை யூற்றை

அகற்றியே அச்சம் நீக்கிடவும்

செவ்வையுற்று உனது திருப்பாதம்பாடிச்

சிவசிவஎன்று கூத்தாடி

ஒவ்வுறு களிப்பால் அழிவுறா திங்கே

ஓங்கவும் இச்சைகாண் எந்தாய்.

மானுடத் துயர்தீர்க்கச் சக மானுடர் முன்வராதபோது, அன்பு
கொண்ட ஏழ்மை நெஞ்சம் வேறு வழிகாணாது, இறைவனையே
தஞ்சம் அடைகிறது.

மானுடத் துயர்தீர்க்கச் சக மானுடர் முன்வராதபோது, அன்பு கொண்ட ஏழ்மை நெஞ்சம் வேறு வழிகாணாது, இறைவனையே தஞ்சம் அடைகிறது. வள்ளலாரின் முடிந்த பெருவிருப்பத்தைப் பதிவு செய்து இவ்வாய்வை நிறைவு செய்யலாம்.

அப்பா நான் வேண்டுதல் கேட்டு

அருள் புரிதல் வேண்டும்

ஆருயிர்க் கெல்லாம் நான்

அன்பு செயல் வேண்டும்

எச்சார்பும் ஆகி உயிர்க்கு

இதம் புரிதல் வேண்டும்

எனை வகுத்தார் தமக்கெல்லாம்

இன்பு தரல் வேண்டும்.